

MINISTERI D'EDUCACIÓ I CIÈNCIA

184 *REIAL DECRET 1629/2006, de 29 de desembre, pel qual es fixen els aspectes bàsics del currículum dels ensenyaments d'idiomes de règim especial que regula la Llei orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'educació. («BOE» 4, de 4-1-2007.)*

La Llei orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'educació, regula als articles 59, 60, 61 i 62 els ensenyaments d'idiomes de règim especial i estableix que aquests ensenyaments s'organitzen en tres nivells: bàsic, intermedi i avançat. De conformitat amb el que disposa l'article 6.2 de la Llei, el Govern ha de fixar els aspectes bàsics del currículum que constitueixen els respectius ensenyaments mínims, amb la finalitat d'assegurar una formació comuna i garantir la validesa dels certificats corresponents. L'article 59.1 estableix que els ensenyaments del nivell bàsic d'idiomes han de tenir les característiques i l'organització que les administracions educatives determinin, i l'article 60.1 estableix que els ensenyaments d'idiomes corresponents als nivells intermedi i avançat s'han d'impartir a les escoles oficials d'idiomes. En fi, d'acord amb el que preveu l'article 61.1, en la definició dels aspectes bàsics del currículum de les diferents llengües s'han de determinar els efectes dels certificats acreditatius de la superació de les exigències acadèmiques corresponents als diferents nivells.

En el procés d'elaboració d'aquest Reial decret han estat consultades les comunitats autònomes i han emès informe el Consell Escolar de l'Estat i el Ministeri d'Administracions Públiques.

En virtut d'això, a proposta de la ministra d'Educació i Ciència, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió de 29 de desembre de 2006,

DISPOSO:

Article 1. *Objecte.*

1. Aquest Reial decret té per objecte fixar les exigències mínimes del nivell bàsic a l'efecte de certificació i els ensenyaments mínims que han de formar part dels currículums que les administracions educatives estableixin per als nivells intermedi i avançat dels idiomes següents: alemany, àrab, xinès, danès, finès, francès, grec, anglès, irlandès, italià, japonès, neerlandès, portuguès, romanès, rus, suec, llengües cooficials de les comunitats autònomes i espanyol com a llengua estrangera.

2. Aquest Reial decret també té per objecte establir els efectes dels certificats acreditatius de la superació dels nivells bàsic, intermedi i avançat d'aquests ensenyaments, així com determinar els requisits mínims de la documentació acadèmica necessària per garantir la mobilitat de l'alumnat respectiu.

Article 2. *Nivell bàsic.*

1. Els ensenyaments del nivell bàsic dels idiomes als quals es refereix aquest Reial decret han de tenir les característiques i l'organització que les administracions educatives determinin.

2. En la determinació del currículum dels ensenyaments del nivell bàsic i en la regulació dels respectius certificats acreditatius d'haver superat aquest nivell, les administracions educatives han de tenir com a referència les competències pròpies del nivell A2 del Consell d'Europa segons es defineix aquest nivell en el Marc comú europeu de referència per a les llengües.

3. Els certificats acreditatius expedits per les administracions educatives tenen efecte en tot el territori nacional i permeten l'accés als ensenyaments del nivell intermedi de l'idioma per al qual han estat expedits.

4. Les administracions educatives han de determinar la valoració del certificat de nivell bàsic en els processos de reconeixement de mèrits que gestionin.

5. Els certificats de nivell bàsic valen per acreditar competència en idiomes, pròpia d'aquest nivell, en els procediments que estableixin a aquests efectes les administracions públiques o altres organismes.

6. Els certificats de nivell bàsic han d'incloure, com a mínim, les dades següents: òrgan que l'expedeix, dades de l'alumne (nom i cognoms, DNI o NIE o, si no, número de passaport, data i lloc de naixement), idioma i nivell (bàsic), nivell del Marc comú europeu de referència i data d'expedició.

Article 3. *Ordenació dels nivells intermedi i avançat.*

1. Els ensenyaments mínims dels nivells intermedi i avançat, que constitueixen els aspectes bàsics dels currículums respectius, són els que s'inclouen a l'annex I d'aquest Reial decret i tenen com a referència, respectivament, les competències pròpies dels nivells B1 i B2 del Consell d'Europa segons es defineixen aquests nivells en el Marc comú europeu de referència per a les llengües.

2. Les administracions educatives n'han d'establir els currículums respectius, dels quals han de formar part, en tot cas, els ensenyaments mínims que fixa aquest Reial decret.

3. Els ensenyaments corresponents al conjunt dels nivells intermedi i avançat s'han d'organitzar en tres cursos com a mínim i quatre com a màxim, en els termes que disposin les administracions educatives. El límit de quatre cursos es pot ampliar en un curs més en el cas dels idiomes àrab, xinès i japonès.

4. Els alumnes tenen dret a cursar ensenyaments en règim presencial, en el conjunt dels nivells intermedi i avançat, un nombre màxim d'anys equivalent al doble dels que l'Administració educativa corresponent hagi ordenat per a l'idioma de què es tracta.

5. El certificat acreditatiu d'haver superat el nivell intermedi permet l'accés als ensenyaments de nivell avançat de l'idioma corresponent, en tot el territori nacional.

6. El títol de batxiller habilita per accedir directament als estudis de l'idioma de nivell intermedi de la primera llengua estrangera cursada en el batxillerat.

7. Les administracions educatives han de regular les condicions en les quals es poden incorporar a qualsevol curs dels nivells intermedi o avançat d'un idioma els qui acreditin el domini de les competències suficients en l'esmentat idioma.

8. Els documents oficials que s'han d'utilitzar en l'avaluació per als ensenyaments dels nivells intermedi i avançat són l'expedient acadèmic i les actes de qualificació, en els termes que s'expliciten a l'annex II d'aquest Reial decret.

Article 4. *Certificats dels nivells intermedi i avançat.*

1. Per obtenir els certificats dels nivells intermedi i avançat és necessari superar unes proves terminals específiques de certificació.

2. Les administracions educatives han de regular l'organització de les proves a què es refereix l'apartat anterior, que han de ser avaluades prenent com a referència els objectius, les competències i els criteris d'avaluació establerts per a cada nivell en els currículums dels idiomes respectius.

3. Les administracions educatives han d'organitzar com a mínim una convocatòria anual de proves per obte-

nir els certificats corresponents als nivells intermedi i avançat.

4. Amb la finalitat de seguir les recomanacions del Consell d'Europa per a l'ús del portafolis europeu de llengües, als alumnes que no obtinguin el certificat del nivell intermedi o del nivell avançat se'ls pot expedir, a petició seva, un certificat acadèmic d'haver assolit el domini requerit en algunes de les destreses que avaluin les proves corresponents, d'acord amb les condicions que les administracions educatives determinin.

5. El disseny, l'administració i l'avaluació de les proves per a l'obtenció dels certificats per part de l'alumnat amb discapacitat s'han de basar en els principis d'igualtat d'oportunitats, no-discriminació i compensació de desavantatges. Els procediments d'avaluació han de contenir les mesures que siguin necessàries per adaptar-los a les necessitats especials d'aquest alumnat.

6. Els certificats de nivell intermedi i de nivell avançat han d'incloure, com a mínim, les dades següents: òrgan de la comunitat autònoma que l'expedeix, dades de l'alumne (nom i cognoms, DNI o NIE o, si no, número de passaport, data i lloc de naixement), idioma i nivell, indicació del nivell del Marc comú europeu de referència, data d'expedició, signatura i segell.

7. Les administracions educatives han de determinar la valoració dels certificats de nivell intermedi i de nivell avançat en els processos de reconeixement de mèrits que gestionin.

8. Els titulars dels certificats dels nivells intermedi i avançat poden ser eximits de les proves de competència en idiomes que estableixin les administracions públiques o altres organismes i que corresponguin als nivells de competència consignats.

Article 5. *Trasllat de centre.*

1. L'alumne que es traslladi a un altre centre sense haver conclòs el curs acadèmic ha d'aportar un certificat acadèmic expedit pel centre d'origen, el qual ha de trameure al centre de destí, a petició d'aquest, l'expedient acadèmic de l'alumne. La matriculació es considera definitiva a partir del moment que l'escola de destí rebí l'expedient acadèmic juntament amb la comunicació de trasllat.

2. Amb la finalitat de garantir la mobilitat de l'alumnat entre les diferents comunitats autònomes, les administracions educatives han de regular les condicions dels trasllats de centre, com a mínim, pel que fa a la determinació de places vacants als centres, la incorporació de l'alumne que es trasllada al curs pertinent i el pagament dels preus públics establerts.

Disposició addicional primera. *Equivalència d'estudis.*

El règim d'equivalències entre els ensenyaments que regula el Reial decret 967/1988, de 2 de setembre, els que regula el Reial decret 944/2003, de 18 de juliol, i els ensenyaments als quals es refereix aquest Reial decret és el que s'especifica a l'annex III.

Disposició addicional segona. *Cursos d'actualització i especialització.*

Les escoles oficials d'idiomes, en els termes que disposin les administracions educatives respectives, poden organitzar i impartir cursos especialitzats per al perfeccionament de competències en idiomes, tant en els nivells bàsic, intermedi i avançat com en els nivells C1 i C2 del Consell d'Europa segons es defineixen aquests nivells en el Marc comú europeu de referència per a les llengües.

Disposició addicional tercera. *Correspondència amb altres ensenyaments.*

D'acord amb el que disposa l'article 62 de la Llei orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'educació, i a més del que preveu l'article 3.6 d'aquest Reial decret, les administracions educatives han de facilitar la realització de proves homologades per obtenir el certificat oficial del coneixement de les llengües cursades pels alumnes d'educació secundària i formació professional.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

En la mesura en què es vagi implantant la nova ordenació dels ensenyaments d'idiomes que estableix aquest Reial decret, d'acord amb el que disposa el Reial decret 806/2006, de 30 de juny, pel qual s'estableix el calendari d'aplicació de la nova ordenació del sistema educatiu, establerta per la Llei orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'educació, quedarà sense efecte el contingut del Reial decret 1523/1989, d'1 de desembre, pel qual s'aproven els continguts mínims del primer nivell dels ensenyaments especialitzats d'idiomes estrangers; del Reial decret 47/1992, de 24 de gener, pel qual s'aproven els continguts mínims corresponents als ensenyaments especialitzats de les llengües espanyoles, impartides a les escoles oficials d'idiomes; del Reial decret 944/2003, de 18 de juliol, pel qual s'estableix l'estructura dels ensenyaments d'idiomes de règim especial regulats per la Llei orgànica 10/2002, de 23 de desembre, de qualitat de l'educació, i del Reial decret 423/2005, de 18 d'abril, pel qual es fixen els ensenyaments comuns del nivell bàsic dels ensenyaments d'idiomes de règim especial regulats per la Llei orgànica 20/2002, de 23 de desembre, de qualitat de l'educació.

Disposició final primera. *Caràcter bàsic.*

Aquest Reial decret, a excepció de la disposició addicional segona, té el caràcter de norma bàsica, en virtut de les competències que atribueix a l'Estat l'article 149.1.1a i 30a de la Constitució, i es dicta a l'empara de l'habilitació que confereix al Govern l'article 6.2 de la Llei orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'educació, i en ús de la competència estatal per fixar els ensenyaments mínims recollida a la disposició addicional primera, 2, c) de la Llei orgànica 8/1985, de 3 de juliol, reguladora del dret a l'educació.

Disposició final segona. *Desplegament normatiu.*

El ministre d'Educació i Ciència, en l'àmbit de les seves competències, pot dictar totes les disposicions que siguin necessàries per a l'execució i el desplegament del que estableix aquest Reial decret.

Disposició final tercera. *Entrada en vigor.*

El present Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 29 de desembre de 2006.

JUAN CARLOS R.

La ministra d'Educació i Ciència,
MERCEDES CABRERA CALVO-SOTELO

ANNEX I

PREÀMBUL

Els ensenyaments especialitzats d'idiomes s'adrecen a les persones que, havent adquirit les competències bàsiques en els ensenyaments de règim general, necessiten, al llarg de la seva vida adulta, adquirir o perfeccionar les competències en una o diverses llengües estrangeres,

ja sigui amb fins generals o específics, així com obtenir un certificat del seu nivell de competència en l'ús d'aquestes llengües.

Per això, els presents ensenyaments mínims parteixen d'un model de llengua entesa com a ús de la llengua, fet que suposa el desenvolupament i l'activació conjunta de competències tant generals com lingüístiques, sociolingüístiques i pragmàtiques. D'aquest concepte de llengua, i de conformitat amb els nivells de referència desenvolupats pel Consell d'Europa, en deriven els objectius, continguts i criteris d'avaluació que recull aquest annex. Els continguts, que són referències bàsiques per a tots els idiomes, s'han d'adaptar als objectius de cadascun dels nivells, intermedi i avançat, i s'han d'avaluar en funció dels criteris propis de cadascun d'aquests nivells.

I. Nivell intermedi

1. Definició del nivell

El nivell intermedi presenta les característiques del nivell de competència B1, segons es defineix aquest nivell en el Marc comú europeu de referència per a les llengües. Aquest nivell suposa:

Utilitzar l'idioma amb una certa seguretat i flexibilitat, receptivament i productivament, tant en forma parlada com escrita, així com per intervenir entre parlants de diferents llengües, en situacions quotidianes i menys corrents que requereixin comprendre i produir textos en una varietat de llengua estàndard, amb estructures habituals i un repertori lèxic comú no gaire idiomàtic, i que versin sobre temes generals, quotidians o en els quals es té un interès personal.

2. Objectius generals per destreses

2.1 **Comprensió oral.**—Comprendre el sentit general, la informació essencial, els punts principals i els detalls més rellevants en textos orals clarament estructurats i en llengua estàndard, articulats a velocitat lenta o mitjana i transmesos de viva veu o per mitjans tècnics, sempre que les condicions acústiques siguin bones i es pugui tornar a escoltar el que s'ha dit.

2.2 **Expressió i interacció oral.**—Produir textos orals ben organitzats i adequats a l'interlocutor i propòsit comunicatiu, i desenvolupar-se amb una correcció, fluïdesa i espontaneïtat que permetin mantenir la interacció, encara que de vegades resultin evidents l'accent estranger i les pauses per planejar el discurs o corregir errors, i sigui necessària una certa cooperació per part dels interlocutors.

2.3 **Comprensió de lectura.**—Comprendre el sentit general, la informació essencial, els punts principals i els detalls més rellevants en textos escrits clars i ben organitzats, en llengua estàndard i sobre temes generals, actuals o relacionats amb la pròpia especialitat.

2.4 **Expressió i interacció escrita.**—Escriure textos senzills i cohesionats, sobre temes quotidians o en els quals es té un interès personal, i en els quals es demana o es transmet informació; es narren històries; es descriuen experiències, esdeveniments, siguin reals o imaginats, sentiments, reaccions, desitjos i aspiracions; es justifiquen breument opinions i s'expliquen plans.

3. Continguts generals bàsics

Els continguts corresponen a les competències parcials de diversos tipus que l'alumne ha de desenvolupar per assolir els objectius ressenyats a l'apartat anterior.

A continuació s'especifiquen aquests continguts en apartats independents, tot i que en situacions reals de comunicació totes les competències parcials s'activen simultàniament. Per això, en el procés d'ensenyament i

aprenentatge s'han d'integrar en un tot significatiu a partir dels objectius proposats per a cada destresa, de manera que l'alumne adquireixi les competències necessàries a través de les activitats i tasques comunicatives que es proposin.

3.1 Competències generals.

3.1.1 **Continguts nocionals.**—La següent llista de continguts nocionals inclou els conceptes bàsics dels quals es desglossen les subcategories corresponents amb els seus exponents lingüístics per al nivell i per a cada idioma.

3.1.1.1 **Entitats:** expressió de les entitats i referència a aquestes.

3.1.1.2 **Propietats:** existència, quantitat, qualitat i valoració.

3.1.1.3 **Relacions:** espai (ubicació absoluta i relativa en l'espai); temps (situació absoluta i relativa en el temps); estats, processos i activitats (aspecte, modalitat, participants i les seves relacions); relacions lògiques (entre estats, processos i activitats): conjunció, disjunció; oposició; comparació; condició, causa; finalitat; resultat; relacions temporals (anterioritat, simultaneïtat, posterioritat).

3.1.2 **Continguts socioculturals.**—L'alumne ha d'adquirir un coneixement de la societat i la cultura de les comunitats on es parla l'idioma objecte d'estudi, ja que una manca de competència en aquest sentit pot distorsionar la comunicació. S'han de tenir en compte les àrees següents:

Vida quotidiana (festivitats, horaris, etc.).

Condicions de vida (habitatge, feina, etc.).

Relacions personals (estructura social i relacions entre els seus membres).

Valors, creences i actituds (institucions, art, humor, etc.).

Llenguatge corporal (gestos, contacte visual, etc.).

Convencions socials (convencions i tabús relatius al comportament).

Comportament ritual (celebracions, cerimònies, etc.).

3.2 Competències comunicatives.

3.2.1 Competències lingüístiques.

3.2.1.1 **Continguts lexicosemàntics:** repertoris lèxics i la seva utilització (producció i comprensió) adequada en els contextos a què es refereixen els objectius especificats per al nivell. Aquests repertoris s'han de desenvolupar tenint en compte les àrees següents:

Identificació personal.

Habitatge, llar i entorn.

Activitats de la vida diària.

Temps lliure i oci.

Viatges.

Relacions humanes i socials.

Salut i atencions físiques.

Educació.

Compres i activitats comercials.

Alimentació.

Béns i serveis.

Llengua i comunicació.

Clima, condicions atmosfèriques i medi ambient.

Ciència i tecnologia.

3.2.1.2 Continguts gramaticals.

3.2.1.2.1 **Oració composta:** expressió de relacions lògiques: conjunció; disjunció; oposició; concessió; comparació; condició; causa; finalitat; resultat; relacions temporals (anterioritat, posterioritat, simultaneïtat).

3.2.1.2.2 **Oració simple:** tipus d'oració, elements constituents i la seva posició. Fenòmens de concordança.

3.2.1.2.3 El sintagma nominal.

3.2.1.2.3.1 **Nucli:** substantiu i pronom (classes, gènere, nombre, cas).

3.2.1.2.3.2 Modificació del nucli: mitjançant determinants (articles, demostratius, possessius, quantificadors), aposició, sintagma (nominal, adjectival, verbal, adverbial, preposicional), frase de relatiu o oració.

3.2.1.3.2.3 Posició dels elements del sintagma i fenòmens de concordança.

3.2.1.3.2.4 Funcions sintàctiques del sintagma (subjecte, objecte directe, etc.).

3.2.1.2.4 El sintagma adjectival.

3.2.1.2.4.1 Nucli: adjectiu (classes, gènere, nombre, cas, grau).

3.2.1.2.4.2 Modificació del nucli: mitjançant sintagma (nominal, adjectival, verbal, adverbial, preposicional) o oració.

3.2.1.3.4.3 Posició dels elements del sintagma i fenòmens de concordança.

3.2.1.3.4.4 Funcions sintàctiques del sintagma (atribut, etc.).

3.2.1.2.5 El sintagma verbal.

3.2.1.2.5.1 Nucli: verb (classes, temps, aspecte, modalitat, veu).

3.2.1.2.5.2 Modificació del nucli: negació, etc.

3.2.1.2.5.3 Posició dels elements del sintagma i fenòmens de concordança.

3.2.1.2.5.4 Funcions sintàctiques del sintagma (verb, subjecte, etc.).

3.2.1.2.6 El sintagma adverbial.

3.2.1.2.6.1 Nucli: adverb i locucions adverbials (classes, grau).

3.2.1.2.6.2 Modificació del nucli: mitjançant sintagma adverbial, preposicional, etc.

3.2.1.2.6.3 Posició dels elements del sintagma i fenòmens de concordança.

3.2.1.2.6.4 Funcions sintàctiques del sintagma (complement circumstancial, etc.).

3.2.1.2.7 El sintagma preposicional.

3.2.1.2.7.1 Nucli: preposició i locucions preposicionals (classes).

3.2.1.2.7.2 Modificació del nucli: mitjançant sintagma adverbial, preposicional, etc.

3.2.1.2.7.3 Posició dels elements del sintagma i fenòmens de concordança.

3.2.1.2.7.4 Funcions sintàctiques del sintagma (complement de règim, etc.).

3.2.1.3 Continguts ortogràfics.

3.2.1.3.1 L'alfabet/els caràcters.

3.2.1.3.2 Representació gràfica de fonemes i sons.

3.2.1.3.3 Ortografia de paraules estrangeres.

3.2.1.3.4 Ús dels caràcters en les diverses formes (majúscules, minúscules, cursiva, etc.).

3.2.1.3.5 Signes ortogràfics (accent, apòstrof, dièresi, guió, etc.).

3.2.1.3.6 Divisió de paraules al final de línia. Estructura sil·làbica.

3.2.1.4 Continguts fonètics.

3.2.1.4.1 Sons i fonemes vocàlics i les seves combinacions.

3.2.1.4.2 Sons i fonemes consonàntics i les seves agrupacions.

3.2.1.4.3 Processos fonològics (ensordiment, sonorització, assimilació, elisió, palatalització, nasalització, epèntesi, alternança vocàlica, etc.).

3.2.1.4.4 Accent fònic / tonal dels elements lèxics aïllats.

3.2.1.4.5 Accent i atonicitat / patrons tonals en el sintagma i l'oració.

3.2.2 Competència sociolingüística. Un enfocament centrat en l'ús de l'idioma suposa necessàriament la seva dimensió social. Els alumnes han d'adquirir les competències sociolingüístiques que els permetin comunicar-se amb efectivitat al nivell especificat.

3.2.2.1 Continguts sociolingüístics: marcadors lingüístics de relacions socials, normes de cortesia, estereotips i modismes populars, registres, dialectes i accents.

3.2.3 Competències pragmàtiques.

3.2.3.1 Continguts funcionals.

3.2.3.1.1 Funcions o actes de parla assertius, relacionats amb l'expressió del coneixement, l'opinió, la creença i la conjectura: afirmar; anunciar; assentir; classificar; confirmar la veracitat d'un fet; descriure; expressar acord i desacord; expressar desconeixement; expressar dubte; expressar una opinió; formular hipòtesis; identificar i identificar-se; informar; predir; recordar alguna cosa a algú.

3.2.3.1.2 Funcions o actes de parla compromissoris, relacionats amb l'expressió d'oferiment, intenció, voluntat i decisió: expressar la intenció o voluntat de fer alguna cosa; invitar; oferir alguna cosa; oferir ajuda; oferir-se a fer alguna cosa; prometre.

3.2.3.1.3 Funcions o actes de parla directius, que tenen com a finalitat que el destinatari faci o no faci alguna cosa, tant si això és al seu torn un acte verbal com una acció d'una altra índole: aconsellar; advertir; donar instruccions; donar permís; ordenar; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faci alguna cosa; prohibir; proposar; recordar alguna cosa a algú.

3.2.3.1.4 Funcions o actes de parla fàtics i solidaris, que es realitzen per establir o mantenir el contacte social i expressar actituds respecte als altres: invitar; acceptar i declinar una invitació; agrair; atreure l'atenció; donar la benvinguda; acomiadar-se; expressar aprovació; expressar condol; felicitar; interessar-se per algú o alguna cosa; lamentar; demanar disculpes; presentar-se; presentar algú; saludar.

3.2.3.1.5 Funcions o actes de parla expressius, amb els quals s'expressen actituds i sentiments davant determinades situacions: expressar admiració, alegria o felicitat, estima o simpatia, aprovació i desaprovació, decepció, desinterès i interès, disgust, dolor, dubte, esperança, preferència, satisfacció, sorpresa, temor, tristesa.

3.2.3.2 Continguts discursius: un enfocament centrat en l'ús de l'idioma suposa considerar el text com la unitat mínima de comunicació. Perquè un text sigui comunicativament vàlid, ha de ser coherent respecte al context en què es produeix o s'interpreta i ha de presentar una cohesió o organització interna que faciliti la seva comprensió i que reflecteixi, així mateix, la dinàmica de comunicació en la qual es desenvolupa.

Els alumnes han d'adquirir, per tant, les competències discursives que els permetin produir i comprendre textos atenent la seva coherència i la seva cohesió.

3.2.3.2.1 Coherència textual: adequació del text al context comunicatiu.

3.2.3.2.1.1 Tipus i format de text.

3.2.3.2.1.2 Varietat de llengua.

3.2.3.2.1.3 Registre.

3.2.3.2.1.4 Tema. Enfocament i contingut: selecció lèxica; selecció d'estructures sintàctiques; selecció de contingut rellevant.

3.2.3.2.1.5 Context espaciotemporal: referència espacial i referència temporal.

3.2.3.2.2 Cohesió textual: organització interna del text. Inici, desenvolupament i conclusió de la unitat textual.

3.2.3.2.2.1 Inici del discurs: mecanismes iniciadors (presa de contacte, etc.); introducció del tema; tematització.

3.2.3.2.2.2 Desenvolupament del discurs.

3.2.3.2.2.2.1 Desenvolupament temàtic.

3.2.3.2.2.2.1.1 Manteniment del tema: coreferència (ús de l'article, pronoms, demostratius; concordança de temps verbals). El·lipsi. Repetició (eco lèxic; sinònims, antònims, hiperònims, hipònims, camps lèxics). Reformulació. Èmfasi.

3.2.3.2.2.2.1.2 Expansió temàtica: exemplificació. Reforç. Contrast. Introducció de subtemes.

3.2.3.2.2.2.2 Canvi temàtic: digressió. Recuperació de tema.

3.2.3.2.2.3 Conclusió del discurs: resum/recapitulació, indicació de tancament textual i tancament textual.

3.2.3.2.2.4 Manteniment i seguiment del discurs oral: presa, manteniment i cessió del torn de paraula. Suport, demostració d'entesa, petició d'aclariment, etc. L'entonació com a recurs de cohesió del text oral: ús dels patrons d'entonació.

3.2.3.2.2.5 La puntuació com a recurs de cohesió del text escrit: ús dels signes de puntuació.

4. Criteris d'avaluació

Es considera que l'alumne ha adquirit les competències pròpies d'aquest nivell, per a cada destresa, quan és capaç de:

Comprensió oral.

Comprendre instruccions amb informació tècnica senzilla, com, per exemple, instruccions de funcionament d'aparells d'ús freqüent, i seguir indicacions detallades.

Comprendre generalment les idees principals d'una conversa o discussió informal sempre que el discurs estigui articulat amb claredat i en llengua estàndard.

En converses formals i reunions de treball, comprendre gran part del que es diu si està relacionat amb la seva especialitat i sempre que els interlocutors evitin un ús molt idiomàtic i pronunciiïn amb claredat.

Seguir generalment les idees principals d'un debat llarg que té lloc en presència seva, sempre que el discurs estigui articulat amb claredat i en una varietat de llengua estàndard.

Comprendre, en línies generals, conferències i presentacions senzilles i breus sobre temes quotidians sempre que es desenvolupin amb una pronunciació estàndard i clara.

Comprendre les idees principals de molts programes de ràdio o televisió que tracten temes quotidians o actuals, o assumptes d'interès personal o professional, quan l'articulació és relativament lenta i clara.

Comprendre les idees principals dels informatius radiofònics i altre material enregistrat senzill que tracti temes quotidians articulats amb relativa lentitud i claredat.

Comprendre moltes pel·lícules que s'articulen amb claredat i en un nivell de llengua senzill, i on els elements visuals i l'acció condueixen gran part de l'argument.

Expressió i interacció oral.

Fer declaracions públiques breus i assajades, sobre un tema quotidià dins del seu camp, que són clarament intel·ligibles malgrat que tinguin un accent i una entonació inconfusiblement estrangers.

Fer una presentació breu i preparada, sobre un tema dins de la seva especialitat, amb la suficient claredat perquè es pugui seguir sense dificultat la major part del temps i les idees principals de la qual estiguin explicades amb una raonable precisió, així com respondre preguntes complementàries de l'audiència, encara que pot ser que

hagi de demanar que les hi repeteixin si es parla amb rapidesa.

Desenvolupar-se en transaccions comunes de la vida quotidiana com són els viatges, l'allotjament, els àpats i les compres. Intercanviar, comprovar i confirmar informació amb el degut detall. Enfrontar-se a situacions menys corrents i explicar el motiu d'un problema.

Iniciar, mantenir i acabar converses i discussions senzilles cara a cara sobre temes quotidians, d'interès personal, o que siguin pertinents per a la vida diària (per exemple, família, aficions, feina, viatges i fets d'actualitat).

En converses informals, oferir o buscar punts de vista i opinions personals en discutir sobre temes d'interès; fer comprensibles les seves opinions o reaccions respecte a les solucions possibles de problemes o qüestions pràctiques, o als passos que s'han de seguir (sobre on anar, què fer, com organitzar un esdeveniment; per exemple, una excursió), i invitar a altres a expressar els seus punts de vista sobre la forma de procedir; descriure experiències i fets, somnis, esperances i ambicions; expressar amb amabilitat creences, opinions, acords i desacords, i explicar i justificar breument les seves opinions i projectes.

Prendre part en discussions formals i reunions de treball habituals sobre temes quotidians i que suposen un intercanvi d'informació sobre fets concrets o en què es donen instruccions o solucions a problemes pràctics, i plantejar-hi un punt de vista amb claredat i oferir breus raonaments i explicacions d'opinions, plans i accions.

Prendre la iniciativa en entrevistes o consultes (per exemple, per plantejar un nou tema), encara que depengui molt de l'entrevistador durant la interacció, i fer servir un qüestionari preparat per dur a terme una entrevista estructurada, amb algunes preguntes complementàries.

Comprensió de lectura.

Comprendre instruccions senzilles i escrites amb claredat relatives a un aparell.

Trobar i comprendre informació rellevant en material escrit d'ús quotidià, per exemple en cartes, catàlegs i documents oficials breus.

Comprendre la descripció d'esdeveniments, sentiments i desitjos en cartes personals.

Reconèixer idees significatives d'articles senzills de diari que tracten temes quotidians.

Expressió i interacció escrita.

Escriure notes en les quals es transmet o es requereix informació senzilla de caràcter immediat i en què es ressalten els aspectes que són importants per ell.

Escriure cartes personals en les quals es descriuen experiències, impressions, sentiments i esdeveniments amb un cert detall, i en què s'intercanvien informació i idees sobre temes tant abstractes com concrets, fent veure els aspectes que es consideren importants, preguntant sobre problemes o explicant-los amb una precisió raonable.

Escriure informes molt breus en format convencional amb informació sobre fets comuns i els motius de determinades accions.

Prendre notes, fent una llista dels aspectes importants, durant una conferència senzilla, sempre que el tema sigui conegut i el discurs es formuli d'una manera senzilla i s'articuli amb claredat.

Resumir breus fragments d'informació de diverses fonts, així com realitzar parafrasis senzilles de breus passatges escrits utilitzant les paraules i l'ordenació del text original.

II. **Nivell avançat**

1. *Definició del nivell*

El nivell avançat presenta les característiques del nivell de competència B2, segons es defineix aquest nivell en el Marc comú europeu de referència per a les llengües. Aquest nivell suposa:

Utilitzar l'idioma amb desimboltura i eficàcia en situacions habituals i més específiques que requereixin comprendre, produir i tractar textos orals i escrits conceptualment i lingüísticament complexos, en una varietat de llengua estàndard, amb un repertori lèxic ampli encara que no gaire idiomàtic, i que versin sobre temes generals, actuals, o propis del camp d'especialització del parlant.

2. *Objectius generals per destreses*

2.1 **Comprensió oral.**—Comprendre textos extensos, ben organitzats i lingüísticament complexos, que tractin de temes tant concrets com abstractes, fins i tot si són de caràcter tècnic sempre que estiguin dins del propi camp d'especialització, en una varietat de llengua estàndard, articulats a velocitat normal, i fins i tot quan les condicions acústiques no siguin bones.

2.2 **Expressió i interacció oral.**—Produir textos clars i detallats, ben organitzats i adequats a l'interlocutor i propòsit comunicatiu, sobre temes diversos, així com defensar un punt de vista sobre temes generals o relacionats amb la pròpia especialitat, indicant els pros i els contres de les diferents opcions, i prendre part activa en converses extenses, fins i tot en un ambient amb sorolls, desenvolupant-se amb un grau de correcció, fluïdesa i naturalitat que permeti que la comunicació es realitzi sense esforç per part del parlant i els seus interlocutors, per bé que aquell encara cometi errors esporàdics.

2.3 **Comprensió de lectura.**—Llegir amb un alt grau d'independència textos extensos i complexos, adaptant l'estil i la velocitat de lectura als diferents textos i finalitats i utilitzant fonts de referència apropiades de manera selectiva, i disposar d'un ampli vocabulari actiu de lectura, encara que tingui alguna dificultat amb expressions poc freqüents.

2.4 **Expressió i interacció escrita.**—Escriure textos clars i detallats sobre una àmplia sèrie de temes relacionats amb els propis interessos i especialitat, o sobre temes diversos, així com defensar un punt de vista sobre temes generals, indicant els pros i els contres de les diferents opcions, o sintetitzant i avaluant informació i arguments procedents de diverses fonts.

3. *Continguts generals bàsics*

Els continguts corresponen a les competències parcials de diversos tipus que l'alumne ha de desenvolupar per assolir els objectius ressenyats a l'apartat anterior.

A continuació s'especifiquen aquests continguts en apartats independents, tot i que en situacions reals de comunicació totes les competències parcials s'activen simultàniament. Per això, en el procés d'ensenyament i aprenentatge s'han d'integrar en un tot significatiu a partir dels objectius proposats per a cada destresa, de manera que l'alumne adquireixi les competències necessàries a través de les activitats i tasques comunicatives que es proposin.

3.1 **Competències generals.**

3.1.1 **Continguts nociònals.**—La següent llista de continguts nociònals inclou els conceptes bàsics dels quals es desglossen les subcategories corresponents amb els seus exponents lingüístics per al nivell i per a cada idioma.

3.1.1.1 **Entitats:** expressió de les entitats i referència a aquestes.

3.1.1.2 **Propietats:** existència, quantitat, qualitat i valoració.

3.1.1.3 **Relacions:** espai (ubicació absoluta i relativa en l'espai); temps (situació absoluta i relativa en el temps); estats, processos i activitats (aspecte, modalitat, participants i les seves relacions); relacions lògiques (entre estats, processos i activitats): conjunció, disjunció; oposició; comparació; condició, causa; finalitat; resultat; relacions temporals (anterioritat, simultaneïtat, posterioritat).

3.1.2 **Continguts socioculturals.**—L'alumne ha d'adquirir un coneixement de la societat i la cultura de les comunitats on es parla l'idioma objecte d'estudi, ja que una manca de competència en aquest sentit pot distorsionar la comunicació. S'han de tenir en compte les àrees següents:

Vida quotidiana (festivitats, horaris, etc.).

Condicions de vida (habitatge, feina, etc.).

Relacions personals (estructura social i relacions entre els seus membres).

Valors, creences i actituds (institucions, art, humor, etc.).

Llenguatge corporal (gestos, contacte visual, etc.).

Convencions socials (convencions i tabús relatius al comportament).

Comportament ritual (celebracions, cerimònies, etc.).

3.2 **Competències comunicatives.**

3.2.1 **Competències lingüístiques.**

3.2.1.1 **Continguts lexicosemàntics:** repertoris lèxics i la seva utilització (producció i comprensió) adequada en els contextos a què es refereixen els objectius especificats per al nivell. Aquests repertoris s'han de desenvolupar tenint en compte les àrees següents:

Identificació personal.

Habitatge, llar i entorn.

Activitats de la vida diària.

Temps lliure i oci.

Viatges.

Relacions humanes i socials.

Salut i atencions físiques.

Educació.

Compres i activitats comercials.

Alimentació.

Béns i serveis.

Llengua i comunicació.

Clima, condicions atmosfèriques i medi ambient.

Ciència i tecnologia.

3.2.1.2 **Continguts gramaticals.**

3.2.1.2.1 **Oració composta:** expressió de relacions lògiques: conjunció; disjunció; oposició; concessió; comparació; condició; causa; finalitat; resultat; relacions temporals (anterioritat, posterioritat, simultaneïtat).

3.2.1.2.2 **Oració simple:** tipus d'oració, elements constituents i la seva posició. Fenòmens de concordança.

3.2.1.2.3 **El sintagma nominal.**

3.2.1.2.3.1 **Nucli:** substantiu i pronom (classes, gènere, nombre, cas).

3.2.1.2.3.2 **Modificació del nucli:** mitjançant determinants (articles, demostratius, possessius, quantificadors), aposició, sintagma (nominal, adjectival, verbal, adverbial, preposicional), frase de relatiu o oració.

3.2.1.2.3.3 **Posició dels elements del sintagma i fenòmens de concordança.**

3.2.1.2.3.4 **Funcions sintàctiques del sintagma (subjecte, objecte directe, etc.).**

3.2.1.2.4 **El sintagma adjectival.**

3.2.1.2.4.1 **Nucli:** adjectiu (classes, gènere, nombre, cas, grau).

3.2.1.2.4.2 Modificació del nucli: mitjançant sintagma (nominal, adjectival, verbal, adverbial, preposicional) o oració.

3.2.1.3.4.3 Posició dels elements del sintagma i fenòmens de concordança.

3.2.1.3.4.4 Funcions sintàctiques del sintagma (atribut, etc.).

3.2.1.2.5 El sintagma verbal.

3.2.1.2.5.1 Nucli: verb (classes, temps, aspecte, modalitat, veu).

3.2.1.2.5.2 Modificació del nucli: negació, etc.

3.2.1.2.5.3 Posició dels elements del sintagma i fenòmens de concordança.

3.2.1.2.5.4 Funcions sintàctiques del sintagma (verb, subjecte, etc.).

3.2.1.2.6 El sintagma adverbial.

3.2.1.2.6.1 Nucli: adverbi i locucions adverbials (classes, grau).

3.2.1.2.6.2 Modificació del nucli: mitjançant sintagma adverbial, preposicional, etc.

3.2.1.2.6.3 Posició dels elements del sintagma i fenòmens de concordança.

3.2.1.2.6.4 Funcions sintàctiques del sintagma (complement circumstancial, etc.).

3.2.1.2.7 El sintagma preposicional.

3.2.1.2.7.1 Nucli: preposició i locucions preposicionals (classes).

3.2.1.2.7.2 Modificació del nucli: mitjançant sintagma adverbial, preposicional, etc.

3.2.1.2.7.3 Posició dels elements del sintagma i fenòmens de concordança.

3.2.1.2.7.4 Funcions sintàctiques del sintagma (complement de règim, etc.).

3.2.1.3 Continguts ortogràfics.

3.2.1.3.1 L'alfabet / els caràcters.

3.2.1.3.2 Representació gràfica de fonemes i sons.

3.2.1.3.3 Ortografia de paraules estrangeres.

3.2.1.3.4 Ús dels caràcters en les diverses formes (majúscules, minúscules, cursiva, etc.).

3.2.1.3.5 Signes ortogràfics (accent, apòstrof, dièresi, guió, etc.).

3.2.1.3.6 Divisió de paraules al final de línia. Estructura sil·làbica.

3.2.1.4 Continguts fonètics.

3.2.1.4.1 Sons i fonemes vocàlics i les seves combinacions.

3.2.1.4.2 Sons i fonemes consonàntics i les seves agrupacions.

3.2.1.4.3 Processos fonològics (ensordiment, sonorització, assimilació, elisió, palatalització, nasalització, epèntesi, alternança vocàlica, etc.).

3.2.1.4.4 Accent fònic / tonal dels elements lèxics aïllats.

3.2.1.4.5 Accent i atonicitat / patrons tonals en el sintagma i l'oració.

3.2.2 Competència sociolingüística.—Un enfocament centrat en l'ús de l'idioma suposa necessàriament la seva dimensió social. Els alumnes han d'adquirir les competències sociolingüístiques que els permetin comunicar-se amb efectivitat al nivell especificat.

3.2.2.1 Continguts sociolingüístics: marcadors lingüístics de relacions socials, normes de cortesia, estereotips i modismes populars, registres, dialectes i accents.

3.2.3 Competències pragmàtiques.

3.2.3.1 Continguts funcionals.

3.2.3.1.1 Funcions o actes de parla assertius, relacionats amb l'expressió del coneixement, l'opinió, la creença i la conjectura: afirmar; anunciar; postillar; assentir; atribuir; classificar; confirmar la veracitat d'un fet; conjecturar; corroborar; descriure; desmentir; dissentir; expressar acord i desacord; expressar desconeixement; expressar dubte; expressar escepticisme; expressar una opinió; formular hipòtesis; identificar i identificar-se; informar; objectar; predir; rebatre; recordar alguna cosa a algú; rectificar; replicar; suposar.

3.2.3.1.2 Funcions o actes de parla compromissoris, relacionats amb l'expressió d'oferiment, intenció, voluntat i decisió: accedir; admetre; consentir; expressar la intenció o voluntat de fer alguna cosa; invitar; jurar; negar-se a fer alguna cosa; oferir alguna cosa; oferir ajuda; oferir-se a fer alguna cosa; prometre; retractar-se.

3.2.3.1.3 Funcions o actes de parla directius, que tenen com a finalitat que el destinatari faci o no faci alguna cosa, tant si això és al seu torn un acte verbal com una acció d'una altra índole: aconsellar; advertir; alertar; amenaçar; animar; autoritzar; donar instruccions; donar permís; demanar; denegar; desanimar; desestimar; dispensar o eximir algú de fer alguna cosa; dissuadir; exigir; intimidar; ordenar; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, consell, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faci alguna cosa; negar permís a algú; persuadir; prevenir algú en contra d'alguna cosa o d'algú; prohibir; proposar; reclamar; recomanar; recordar alguna cosa a algú; restringir; sol·licitar; suggerir; suplicar.

3.2.3.1.4 Funcions o actes de parla fàtics i solidaris, que es realitzen per establir o mantenir el contacte social i expressar actituds respecte als altres: acceptar i declinar una invitació; agrair; atreure l'atenció; compadir-se; donar la benvinguda; acomiadar-se; expressar condol; felicitar; fer compliments; insultar; interessar-se per algú o alguna cosa; invitar; demanar disculpes; presentar-se i presentar algú; refusar; saludar.

3.2.3.1.5 Funcions o actes de parla expressius, amb què s'expressen actituds i sentiments davant determinades situacions: acusar; expressar admiració, alegria o felicitat, estima o simpatia, aprovació i desaprovació, confiança i desconfiança, decepció, desinterès i interès, menyspreu, disgust, dolor, dubte, escepticisme, esperança i desesperança, estima, insatisfacció, preferència, resignació, satisfacció, sorpresa, temor, tristesa; defensar; excusar; lamentar; retreure.

3.2.3.2 Continguts discursius: un enfocament centrat en l'ús de l'idioma suposa considerar el text com la unitat mínima de comunicació. Perquè un text sigui comunicativament vàlid, ha de ser coherent respecte al context en què es produeix o s'interpreta i ha de presentar una organització interna o cohesió que faciliti la seva comprensió i que reflecteixi, així mateix, la dinàmica de comunicació en la qual es desenvolupa.

Els alumnes han d'adquirir, per tant, les competències discursives que els permetin produir i comprendre textos atenent la seva coherència i la seva cohesió.

3.2.3.2.1 Coherència textual: adequació del text al context comunicatiu.

3.2.3.2.1.1 Tipus i format de text.

3.2.3.2.1.2 Varietat de llengua.

3.2.3.2.1.3 Registre.

3.2.3.2.1.4 Tema. Enfocament i contingut: selecció lèxica; selecció d'estructures sintàctiques; selecció de contingut rellevant.

3.2.3.2.1.5 Context espaciotemporal: referència espacial. Referència temporal.

3.2.3.2.2 Cohesió textual: organització interna del text. Inici, desenvolupament i conclusió de la unitat textual.

3.2.3.2.2.1 Inici del discurs: mecanismes iniciadors (presa de contacte, etc.); introducció del tema; tematització.

3.2.3.2.2.2 Desenvolupament del discurs.

3.2.3.2.2.2.1 Desenvolupament temàtic.

3.2.3.2.2.2.1.1 Manteniment del tema: coreferència (ús de l'article, pronoms, demostratius; concordança de temps verbals). El·lipsi. Repetició (eco lèxic; sinònims, antònims, hiperònims, hipònims, camps lèxics). Reformulació. Èmfasi.

3.2.3.2.2.2.1.2 Expansió temàtica: exemplificació. Reforç. Contrast. Introducció de subtemes.

3.2.3.2.2.2.2 Canvi temàtic: digressió. Recuperació de tema.

3.2.3.2.2.3 Conclusió del discurs: resum/recapitulació, indicació de tancament textual i tancament textual.

3.2.3.2.2.4 Manteniment i seguiment del discurs oral: presa, manteniment i cessió del torn de paraula. Suport, demostració d'entesa, petició d'aclariment, etc. L'entonació com a recurs de cohesió del text oral: ús dels patrons d'entonació.

3.2.3.2.2.5 La puntuació com a recurs de cohesió del text escrit: ús dels signes de puntuació.

4. Criteris d'avaluació

Es considera que l'alumne ha adquirit les competències pròpies d'aquest nivell, per a cada destresa, quan és capaç de:

Comprensió oral.

Comprendre declaracions i missatges, avisos i instruccions detallades sobre temes concrets i abstractes, en llengua estàndard i amb un ritme normal.

Comprendre discursos i conferències extensos, i fins i tot seguir línies argumentals complexes sempre que el tema sigui relativament conegut i el desenvolupament del discurs es faciliti amb marcadors explícits.

Comprendre les idees principals de conferències, xerrades i informes, i altres formes de presentació acadèmica i professional lingüísticament complexes.

Comprendre la majoria dels documentals radiofònics i altre material enregistrat o retransmès en llengua estàndard, i identificar l'estat d'ànim i el to del parlant.

Comprendre la majoria de les notícies de la televisió i dels programes sobre temes actuals.

Comprendre documentals, entrevistes en directe, debats, obres de teatre i la majoria de les pel·lícules en llengua estàndard.

Comprendre amb tot detall el que se li diu directament en converses i transaccions en llengua estàndard, fins i tot en un ambient amb soroll de fons.

Captar, amb algun esforç, gran part del que es diu al seu voltant.

Comprendre les discussions sobre assumptes relacionats amb la seva especialitat i entendre amb tot detall les idees que destaca l'interlocutor.

Expressió i interacció oral.

Fer declaracions públiques sobre la majoria de temes generals amb un grau de claredat, fluïdesa i espontaneïtat que no provoca tensió o molèsties a l'oient.

Dur a terme amb claredat i detall presentacions preparades prèviament sobre una àmplia sèrie d'assumptes generals o relacionats amb la seva especialitat, explicant punts de vista sobre un tema, raonant a favor o en contra d'un punt de vista concret, mostrant els avantatges i desavantatges de diverses opcions, desenvolupant arguments amb claredat i ampliant i defensant les seves idees amb aspectes complementaris i exemples rellevants, així com respondre a una sèrie de preguntes complementàries de l'audiència amb un grau de fluïdesa i esponta-

neïtat que no suposa cap tensió ni per a si mateix ni per al públic.

En una entrevista, prendre la iniciativa, ampliar i desenvolupar les seves idees, amb poca ajuda, o bé obtenint-ne de l'entrevistador si en necessita.

En transaccions i intercanvis per obtenir béns i serveis, explicar un problema que ha sorgit i deixar clar que el proveïdor del servei o el client ha de fer concessions.

Participar activament en converses i discussions formals, debats i reunions de treball, siguin habituals o no, en què esbossa un assumpte o un problema amb claredat, especulant sobre les causes i conseqüències i comparant els avantatges i desavantatges de diferents enfocaments, i en què ofereix, explica i defensa les seves opinions i punts de vista, avalua les propostes alternatives, formula hipòtesis i respon a aquestes hipòtesis, contribuint al progrés de la tasca i invitant els altres a participar-hi.

Participar activament en converses informals que es donen en situacions quotidianes, fent comentaris; expressant i defensant amb claredat els seus punts de vista; avaluant propostes alternatives; proporcionant explicacions, arguments i comentaris adequats; realitzant hipòtesis i responant a aquestes hipòtesis; tot això sense distreure o molestar involuntàriament els interlocutors, sense exigir-los un comportament diferent del que tindrien amb un parlant natiu, sense suposar tensió per a cap de les parts, transmetent una certa emoció i ressaltant la importància personal de fets i experiències.

Comprensió de lectura.

Comprendre instruccions extenses i complexes que estiguin dins de la seva especialitat, incloent-hi detalls sobre condicions i advertències, sempre que pugui tornar a llegir les seccions difícils.

Identificar amb rapidesa el contingut i la importància de notícies, articles i informes sobre una àmplia sèrie de temes professionals.

Llegir correspondència relativa a la seva especialitat i captar fàcilment el significat essencial.

Comprendre articles i informes relatius a assumptes actuals en què els autors adopten postures o punts de vista concrets.

Comprendre prosa literària contemporània.

Expressió i interacció escrita.

Escriure notes en les quals es transmet o es requereix informació senzilla de caràcter immediat i en les quals es ressalten els aspectes que són importants per a ell.

Escriure cartes en les quals s'expressen notícies i punts de vista amb eficàcia, es transmet una certa emoció, es ressalta la importància personal de fets i experiències, i es comenten les notícies i els punts de vista de la persona a qui escriu i d'altres persones.

Escriure informes que desenvolupen un argument, raonant a favor o en contra d'un punt de vista concret i explicant els avantatges i els desavantatges de diverses opcions.

Escriure ressenyes de pel·lícules, de llibres o d'obres de teatre.

Prendre notes sobre aspectes que li semblen importants en una conferència estructurada amb claredat sobre un tema conegut, encara que tendeixi a concentrar-se en les paraules mateixes i perdi, per tant, alguna informació.

Resumir textos tant factuais com de ficció, comentant i analitzant punts de vista oposats i els temes principals, així com resumir fragments de notícies, entrevistes o documentals que contenen opinions, arguments i anàlisis, i la trama i la seqüència dels esdeveniments de pel·lícules o d'obres de teatre.

ANNEX II**Documents d'avaluació**

Els documents oficials que s'han de fer servir en l'avaluació per als ensenyaments d'idiomes de règim especial són els següents: l'expedient acadèmic i les actes de qualificació.

a) Dels documents ressenyats en el paràgraf anterior, l'expedient acadèmic es considera el document bàsic que garanteix el trasllat dels alumnes entre els diferents centres, i inclou les dades d'identificació del centre i les dades personals de l'alumne, les dades de matrícula: número, modalitat d'ensenyament, idioma, nivell i curs, any acadèmic i les qualificacions obtingudes.

b) L'expedient acadèmic recull la informació referida a l'accés directe a cursos i nivells, renúncia de matrícula, superació del nombre de convocatòries establert, trasllat a un altre centre i canvi de modalitat.

c) L'expedient acadèmic inclou informació sobre la proposta d'expedició del certificat del nivell corresponent.

d) En l'expedient acadèmic es fa constar l'estructura de nivells i cursos, així com el nombre mínim d'hores lectives per curs, d'acord amb el que hagin establert les diferents administracions educatives.

e) La custòdia i l'arxivament dels expedients acadèmics corresponen als centres, i s'han de dur a terme d'acord amb el procediment que determinin les diferents administracions educatives.

f) Els alumnes poden sol·licitar certificació de les dades que consten al seu expedient acadèmic, que ha de ser signat pel secretari del centre amb el vistiplau del director.

g) Les actes de qualificació s'estenen al final de cadascun dels cursos de cada nivell. Aquestes actes han d'incloure la relació nominal d'alumnes juntament amb la qualificació del curs, d'acord amb el que determinin les administracions educatives; les han de signar els professors del departament didàctic corresponent i han de tenir el vistiplau del cap del departament.

h) Les qualificacions en els ensenyaments d'idiomes de règim especial s'expressen en els termes següents: apte o no apte.

ANNEX III

Equivalències entre els ensenyaments regulats pel Reial decret 967/1988, de 2 de setembre, els regulats pel Reial decret 944/2003, de 18 de juliol, i els ensenyaments a què es refereix aquest Reial Decret

Ensenyaments regulats pel RD 967/1988, de 2 de setembre	Ensenyaments regulats pel RD 944/2003, de 18 de juliol	Ensenyaments regulats pel present RD
1r curs del cicle elemental.	1r curs de nivell bàsic.	Nivell bàsic (A2).
2n curs del cicle elemental.	2n curs de nivell bàsic.	–
–	Certificat de nivell bàsic	–
3r curs del cicle elemental i certificació acadèmica del cicle elemental.	–	Nivell intermedi (B1) i certificat de nivell intermedi.
1r curs del cicle superior.	–	Nivell avançat (B2).
2n curs del cicle superior.	–	–
Certificat d'aptitud*.	–	Certificat de nivell avançat*.

* El certificat d'aptitud i el de nivell avançat són equivalents als efectes acadèmics.

185 *REIAL DECRET 1630/2006, de 29 de desembre, pel qual s'estableixen els ensenyaments mínims del segon cicle d'educació infantil.* («BOE» 4, de 4-1-2007.)

La Llei orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'educació, a l'article 6.2, estableix que correspon al Govern fixar els ensenyaments mínims a què es refereix la disposició addicional primera, apartat 2, lletra c) de la Llei orgànica 8/1985, de 3 de juny, reguladora del dret a l'educació. L'objecte d'aquest Reial decret és establir els ensenyaments mínims del segon cicle de l'educació infantil.

L'educació infantil constitueix una etapa educativa amb identitat pròpia. Per això aquest Reial decret estableix objectius, fins i principis generals referits al conjunt de l'etapa.

En virtut de les competències atribuïdes a les administracions educatives, segons els articles 14.7 i 6.4 de la Llei orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'educació, correspon a aquestes administracions determinar els continguts educatius del primer cicle de l'educació infantil i establir el currículum del segon cicle, del qual han de formar part els ensenyaments mínims que fixa aquest Reial decret.

Els centres docents també tenen un paper actiu en la determinació del currículum, ja que, d'acord amb el que estableix l'article 6.4 de la Llei orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'educació, els correspon desenvolupar i completar, si escau, el currículum establert per les administracions educatives.

El currículum s'orienta a aconseguir un desenvolupament integral i harmònic de la persona en els diferents plans: físic, motor, emocional, afectiu, social i cognitiu, i a procurar els aprenentatges que contribueixen a aquest desenvolupament i el fan possible. Els aprenentatges del segon cicle es presenten en tres àrees diferenciades de les quals es descriuen els objectius generals, continguts i criteris d'avaluació; tanmateix, bona part dels continguts d'una àrea adquireixen sentit des de la perspectiva de les altres dues, amb les quals estan en estreta relació, atès el caràcter globalitzador de l'etapa.

Per la seva banda, l'avaluació ha de tenir com a fi la identificació dels aprenentatges adquirits i la valoració del desenvolupament assolit; per tant, ha de tenir un caràcter netament formatiu. Des d'aquest plantejament, els criteris d'avaluació es conceben com una referència per orientar l'acció educativa.

La regulació que duguin a terme les administracions educatives ha d'incloure els objectius, els continguts i els criteris d'avaluació, si bé l'agrupació en blocs que estableix aquest Reial decret té com a finalitat presentar els continguts de forma coherent.

En aquesta etapa, més que en qualsevol altra, desenvolupament i aprenentatge són processos dinàmics que tenen lloc com a conseqüència de la interacció amb l'entorn. Cada nen té el seu ritme i el seu estil de maduració, desenvolupament i aprenentatge, per això la seva afectivitat, les seves característiques personals, les seves necessitats, interessos i estil cognitiu també han de ser elements que condicionin la pràctica educativa en aquesta etapa. En aquest procés adquireix una rellevància especial la participació i col·laboració amb les famílies.

En el procés d'elaboració d'aquest Reial decret han estat consultades les comunitats autònomes i han emès informe el Consell Escolar de l'Estat i el Ministeri d'Administracions Públiques.

En virtut d'això, a proposta de la ministra d'Educació i Ciència, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 29 de desembre de 2006,